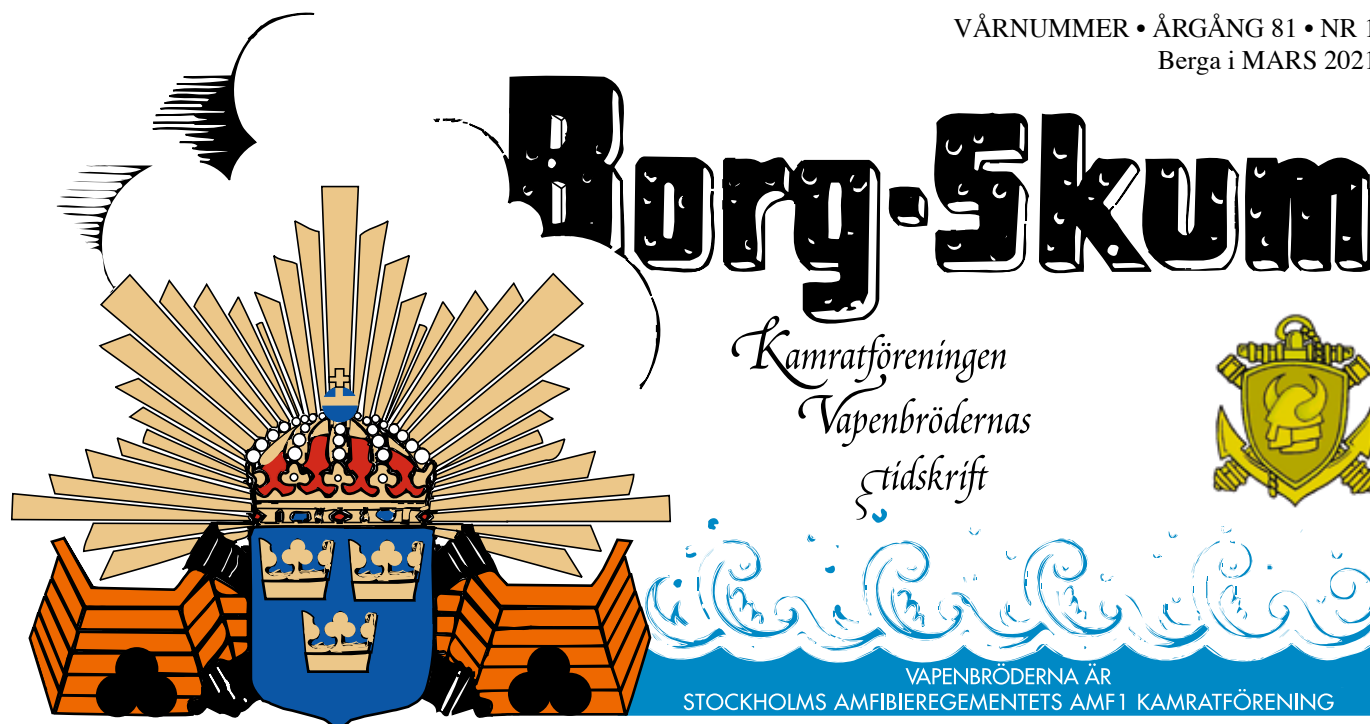

VÅRNUMMER • ÅRGÅNG 81 • NR 1
Berga i MARS 2021

et är nu ett år sedan vi vistades i Jämtland och nåddes av pandemin varpå vi snabbt skyndade hemåt med tanke på att sjukvårdssystemet var anpassat till den befolkning som finns och förmodligen inte skulle mäkta med turister. Ja, vi gjorde inte som många andra – hamstrade hem balvis med toalettpapper. Undrar just vart förståndet tog vägen. Nåväl, eländet med smitta fortgår. Vi har hållit oss ifrån både släkt och vänner vilket naturligtvis är ganska påfrestande i längden. Vaccinet då – det har inte nått till oss trots att vi är i den såbara riskåldern.

Vapenbrödernas styrelse har hela tiden genomfört planenliga styrelsemöten i mediet Zoom. Det fungerar men oavsett så saknas den personliga kontakten. För B-S innebär det att rapporter m m från Regimentet kommer just därifrån och vi kan/bör inte

vara på plats för att ge en personlig touch på det skrivna. Med samma försiktighet så har vi inte planerat någon verksamhet i form av möten, resor m m. När/om/var och hur årsmötet skall ske kommer att meddelas på särskilda meddelanden och på vår hemsida. Så, **bröder** och **systlar**, håll ut.

Vill meddela att jag vid årets första **styrelsemöte** anmälde mitt tillbakaträdande från **redaktörsuppgiften**. Det får vara nog efter 20 år. Det finns flera skäl som föranleder mig till detta. **Så, ÄR DU, VAPENBRÖDER, beredd att ta över går det bra efter att jag har släppt nr 4 -21.**

Så är det då återigen läge att påtala behovet att inbetala medlemsavgiften. ■

LÅT INTE PANDEMIN HINDRA DIG FRÅN ATT RÖRA PÅ DIG – MOTIONERA ! Red.

VAPENBRÖDERNA

www.vapenbroderna.se
vapenbroderna1899@gmail.com

Föreningens adress och tel:

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga
Tel: 076 164 29 19

Skattmästarens adress och tfn:

Kerstin Jältsäter
Överbyvägen 22 · 185 95 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
Mobil 073 92 28 394
jaltis48@gmail.com

Årsavgift:

200 kr
Famijemedlem 100 kr

Bankgiro:

473-0537

Swish:

12 34 35 29 28

STYRELSE

Ordförande:

Hans Granlund

1. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Staffan Vestin

2. vice ordförande

Leif Eriksson

Veteran- och anhörigsamordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Marie Wall, Per Brännhammar,
Lars Inge Pettersson, Tommy Aasa,
Magnus de Jong, Jens Ribestrand,
Carl von Gerber, Lars Lindblom

Suppleanter:

Claes-Arne Sunnman,
Fredrik Sperling, Anders Joninger,
Örjan Möller, Peter Fagrell

Revisorer:

Håkan Söderlindh, Michael Moberg

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Göran Mattson, Anders Boman

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller
förslag rörande föreningens
verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Utgivning:

Fyra nummer per år

Foto:

Victor Persson
Ditte Boysen Ruge

Layout:

ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

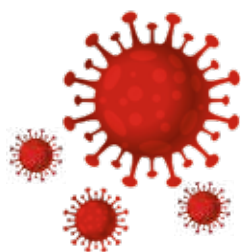
Tryckeri:

Tryckeri AB Orion

**Adressändring
meddelas skattmästaren**

Vapenbröder,

Ett nytt år har precis börjat och med detta en hel räkka med spännande utmaningar!

Covid

Tyvärr har vi inte sett slutet av Corona-pandemin och många är vi som på olika sätt negativt påverkats av denna farosot. Många har varit sjuka och tyvärr kommer säkert många att bli sjuka i Covid innan detta är över. Alldeles för många har avlidit i sviterna efter Covid och även här har den sjukdomen inte skördat sitt sista offer.

Vi på Amf 1 gör allt vi kan för att minimera riskerna för smittspridning och detta påverkar förstås allas vardag. Exempel på åtgärder som präglar *Haninge garnison* är karantänstation på Muskö, begränsad tillgänglighet för utomstående att besöka garnisonen och en mängd åtgärder hur vi kan nyttja våra gemensamma faciliteter som gym, idrottshallar, förråd och matsalar/mässar. Våra värnpliktiga har ett särskilt tufft år med indragna permissioner och ledigheter vilket i sin tur påverkar övrig personals vardag.

Amf 1 har precis genomfört en två veckor lång *högvaktstjänstgöring* där båda vakterna på såväl *Stockholms-* som *Drottningholms slott* fick bytas ut efter ett större utbrott av pandemin. Som *förbandschef* är jag både glad och stolt över soldater och befäl som löste dessa högt prioriterade uppgifter trots utmaningarna med Covid.

FB 2021-2025

Försvarsbeslutet som togs av Sveriges riksdag i december förra året var och är ett historiskt beslut. Sveriges förmåga att motstå kriser och i värsta scenariot krig i vårt närområde inklusive ett eventuellt militärt angrepp mot vårt land kommer gradvis att avsevärt stärkas. För amfibieförbanden innebär det att *Älvsborgs amfibieregemente*, Amf 4, ska etableras med ett ceremoniellt öppnande i kvartal fyra innevarande år 2021. Amf 4 blir betydligt större i sitt produktionsuppdrag relativt Amf 1 då C Amf 4 ansvarar för produktionen av 5 amfibiebataljonen, 17 bevakningsbåtskompaniet, 132 säkerhetskompaniet samt Depåförbandet (militärbasen) för Göteborgs garnison.

Amf 1 personal har i drygt två år arbetat med att möjliggöra etableringen av *Älvsborgs amfibieregemente* varför känslan just nu bäst beskrivs med ordet "Äntligen".

För att möjliggöra tillväxt krävs fortsatta relativt stora värnpliktsomgångar liksom att många väljer att utbilda sig till endera specialistofficer eller taktisk officer. Båda dessa utbildningslinjer som började 2020 speglar framtidens ökande behov, 22 stycken kadetter med amfibisk inriktning har påbörjat sin treåriga utbildning på *Karlberg* och dryga 40 blivande specialistofficerare har börjat på *Sjöstridsskolan*.

«SEMPER
OPUS
SOLVE»

Pågående och kommande verksamhet

Verksamheten för amfibieförbanden har i grunden förändrats de senaste åren. Som tidigare har våra krigsförband som främsta uppgift att vara tillgänglig för att kunna genomföra nationella operationer och/eller internationella insatser. Under såväl 2020 som 2021 ansvarar Amf 1 för det svenska styrkebidraget till koalitionen som i Irak bidrar till att bekämpa IS. Samtidigt, med start senare i höst, kommer förbandets personal börja förberedelserna för en kommande insats i *Mali* andra halvåret 2022.

Dessa ovanstående insatser är aktiviteter som vi har vant oss vid men det som verkligen skiljer sig åt är den förmågeutveckling som amfibiebataljonen står inför samt den omfattande värnpliktsproduktionen som präglar allt fler av regementets personal. Amfibiebataljonen, eller mer rätt amfibiebataljonerna, ska under kommande 10 år utvecklas till ett bataljonsförband som har sin dimensionerande uppgift att kunna bekämpa motståndaren till sjöss. Bataljonerna ska utveckla sin sjöförmåga, sin förmåga till *sjömålsbekämpning* och samtidigt ska bataljonerna reducera sin personella volym från idag knappt 1200 personal till knappt 800.

Denna resa har precis börjat och den kommer att ta tid. Min bedömning är att 2023, 2025 och 2027 är viktiga årtal för att värdera och om så krävs justera utvecklingen mot målbild 2030.

Nuvarande värnpliktsomgång består av drygt 400 värnpliktiga fördelade på *Berga* respektive i *Göteborg*. Det kanske inte låter så mycket men samtidigt har Amf 1 närmre 700 anställda soldater så den totala volymen soldater är över 1100 vilket inger respekt och kräver ett stort mått av materiella, personella och ekonomiska resurser.

För de huvuddelen av de värnpliktiga stundar nu ett mycket spännande och omfattande halvår. I mars genomförs vinterutbildning i *Boden* innan övning *Amfibie*, ett kort förbandsutbildningsskede inklusive slutövning såväl i *Stockholm* som i *Göteborg* varefter militär uttryckning i civila kläder (MUCK) sker. ■

Med vårt amfibiska slagord "Semper opus solve" hälsar jag Er!

Överste Patrik Gardesten | Chef Amfibieregementet

Foto: HJS

ORDFÖRANDEN

har ordet

SYSTRAR OCH BRÖDER,

I skrivande stund ligger isen på Hårsfjärden och vintern håller amfibieregementet i sitt grepp. På vägen mellan *Breidablick* och *Berga slott* kan man stöta på trupp i snödräkt och på skidor. Själv går tanken till grundläggande skidteknik i fortbacken, lektioner i isrekpatrull på *Myttingeviken* och vinterövningar i skärgården. Få saker är så kalla som en skärgård i vinterskrud. Då som nu.

Vi är ett regemente vars historia är stöpt i långa beredskapsperioder under mycket spartanska förhållanden. Under andra världskriget var det få andra förband som bar en så tung börda som dåvarande KA1 vad gäller hur länge och hur ofta som förbandet kallades in och bemannade batterier i skärgården. Flera gånger har jag haft förmånen att tala med officerare som minns den tiden eller var utbildade av den generation som växte upp under beredskapen. Något som de återkommer till är behovet av oväldig disciplin och vettig sysselsättning för truppen.

I begreppet disciplin återkom man ofta till rättvist och konsekvent applicerande. Det handlade under beredskapen ofta om att leda människor som var frustrerade av långa perioder av överksamhet, oro om att inte kunna hjälpa nära och kära hemmavid, dåliga förläggningar etc. Allt förståeligt och allt en del av den situation som man befann sig i. Det var under sådana förhållanden som befälet lärde sig leda genom exempel och också upprätthålla den dåtida krigstukten. En inte alltid enkel uppgift för en hårt arbetande och numerärt begränsade officerskår.

Tider ändrar sig men Fader Frost och vinterns kapacitet som uppfostrande och danande miljö är tidlös. Amfibieförbanden förväntas kunna uppträda och lösa sina uppgifter i alla klimat och årstider och en vinter som denna, rätt använd skapar starka förband.

Den pågående pandemin fortsätter att sätta krokben för kamratföreningens verksamhet. Inte heller under 2021 bedömer jag att vi kommer att kunna återgå till ordinarie program med utflykter, besök och samkväm. Vi fortsät-

ter att hålla kontakt genom *Facebook*, *Instagram* och sist men inte minst vår tidning *Borg-Skum*. Tidningen har sina rötter tidigt i förbandets historia och kom att spela en viktig roll under den långa beredskapen. Inte minst som en ventil. Den är också en viktig länk mellan dåtid och nutid. Glädjande har den de senaste åren haft möjlighet att växa men vi står nu inför ett generationsskifte.

Vår mångåriga redaktör har lovat att vara med året ut men vi behöver därefter en **NY REDAKTÖR**. Med en ny redaktör avser styrelsen även att tillsätta en redaktionskommitté där vi vill engagera flera i tidningens skapande och samtidigt förhoppningsvis nå längre in i dagens och gårdagens verksamhet.

Ni som känner att ni vill bidra eller har idéer om hur vi kan göra Borg-Skum ännu bättre hör av er.

Avslutningsvis är det dags att börja vänja sig vid att vårt förband återigen kommer att byta namn. I och med återetableringen av *Älvsborgs amfibieregemente Amf4* kan vi inte längre heta Amfibieregementet Amf1 i bestämd form singularis. Framsynta kollegor före oss såg till att det fanns historia och heraldik att falla tillbaka på. Ni som har varit med några år minns att vi har kommit en lång väg från Vaxholms fästning, till Vaxholms Artillerikår och till Vaxholms Kustartilleriregemente KA1. Men kamratföreningen omfattar även Stockholms Kustartilleriförsvar SK. Det senare gick ur tiden när Marinkommando Ost MKO organiserades, ungefär samtidigt som KA1 blev Vaxholms Amfibieregemente Amf1 för att strax därefter bli Amfibieregementet när Amf4 lades ned. Nu går linjerna ihop igen och ur detta uppstår *Stockholms Amfibieregemente Amf1*, med bibehållet förbandstecken och fana. Vi hälsar förbandet välkommet i raden av sina föregångare. Många namn men samma uppgift och samma anda! ■

Hans Granlund
Ordförande

Något om tradition

TFG 800080

Nyupprättandet av förband och traditioner. Stridsmedel och organisationer utplånades helt fast deras heraldiska tecken finns bevarade. När det nu om/återskapas får man hoppas att de tidigare tecknen återtas som hedersbevis till alla de som under många år och vedermödor har varit verksamma under fanorna.

Red.

I och med Riksdagens beslut, hösten 2020, att etablera ett nytt amfibieförband på västkusten, nämnt **Amf 4**, har det påbörjats en process om utformningen av heraldiska vapen, både för Amfibieregementet på Berga och det blivande **Amf 4**.

I en serie artiklar kommer *Borg-Skum* att beskriva det arbete som kommer att bedrivas för dessa heraldiska vapen. I detta nummer kommer vi att blicka tillbaka till slutet av 1970-talet och alldeles i början av 1980-talet. Jag var under 1978 till 1979 regementsadjutant till vår högt vördade regementschef, Öv *Per-Gunnar Fernander*. Jag fick uppgiften att ta fram det TFG som hade fastställt det regementsvapen som dittills hade använts. Detta visade sig vara en svårare uppgift än jag hade förväntat mig. Vårt dåvarande regementsvapen befanns inte vara officiellt fastställt.

Dessa två bilder, på två olika tygmärken, som visar KA 1 gamla vapen före 1979/1980 är hämtade från www.uniformsdetaljer.com

I denna artikel kommer vår, av många kända medlem, *Hardy Hedskog*, att beskriva arbetet med framtagningen av det vapen som ännu är Amfibieregementets vapen. När jag hösten 1979 påbörjade mina studier på dåvarande Militärhögskolans allmänna kurs, övertog *Hardy* handläggningen av detta fascinerande ärende.

Ha en trevlig stunds läsning!

Staffan Vestin
1.vice ordförande

Regementets heraldiska vapen

Ett av de första uppdragen jag fick som nytillträd *"Underofficer till förfogande på Avd A"* i regementsstaben var att ta fram underlag för en vapensköld som kunde användas som gåva vid särskilda tillfällen. Året var 1979, regementschef var överste *Fernander*. Den största tillverkaren av sådana sköldar var vid den tiden var Svensk Metallkonst i Karlskrona.

Det var bara att skicka en ritning på vapnet så skulle det ordnas. *Staffan Vestin* var regementsadjutant och hade nyss fått i uppdrag att se till att regementets vapen blev registrerat och godkänt på rätt sätt, det hade tidigare bara gjorts inom myndigheten. Bakgrunden till vapnet är den sköld som en gång fanns på *Fästningsartilleriets kartuschväska*. Det finns en gammal handling med bild på den ritade vapenskölden med påskriften *"Antages"* och underskrivet av Översten *Allan Cyrus*.

Riksheraldiker eller annan myndighet var inte inblandad i beslutet utan det togs av regementschefen och kom därefter att användas som KA1 heraldiska vapen.

Min uppgift var att få vapnet godkänt och registrerat, detta måste ske innan det kunde bli någon beställning av vapensköldar. Men nu blev det problem! Riksheraldikern sade direkt att

”...det kommer inte på fråga. Själva vapenskölden är lilla riksvapnet med tre kronor och det får endast användas av livförbanden! Inkom med annat förslag!”

Attributen, det som finns runt omkring själva vapenskölden, var inga problem med men skölden måste ha annat innehåll än de tre kronorna. Det murade värmnet symboliserar fästningen, kanonerna tillhör den bestyckade fästningen, kulorna är ammunition till kanonerna och strålkniptet bakom visar tekniskt framåtskridande. Allt krönt med en kunglig krona. Kanske var det möjligt att använda Vaxholms stads vapenmärke, fästningstornet och fartyget, det fanns ju redan i förbandsfanan?

Jag kontaktade kommunen som sade tvärt *"Nej!"*. Regimentet fick inte använda det vapen som staden hade. Det finns annars i en sigillstämpel från 1600-talet. Då tog jag och ritade en del förslag, utgående från Vaxholms stads vapen. Fästningstornet enbart, fartyget, spegelvänt och så vidare. Resultatet blev inget vidare. Riksheraldikern sade nej till samtliga förslag.

Per-Gunnar Fernander såg en möjlig lösning till problemet. *"Vi bjuder hit Riksheraldikern på en lunch så vi får sitta ner och pratar vid, skriv förslag till inbjudan!"*. Inbjudan skickades med chefs underskrift och Riksheraldikern tackade ja. Det blev en lång och trevlig lunch, det slutade med att Riksheraldikern tyckte att regimentet skulle få behålla de tre kronorna i skölden, *"vi hade ju försvarat huvudstaden i 400 år!"*.

Vapnet ritades om till nya tidens heraldik och fastställdes med TFG 800080. ■

Hardy Hedskog | Pensionerad Kapten och Vapenbroder

Alice Ragnarsson

TRÄNINGEN i fokus för blivande

AMFIBIESOLDATER

På en is- och grusblandad stig springer du allt vad du orkar för att täppa till den två meter stora luckan som bildats mellan dig och dina kamrater. Trots vinterkylan är du genomblöt av svett. För varje steg du tar känns den 30 kilo tunga packningen bara tyngre och tyngre. Du tittar snabbt ner på klockan. Fortfarande 20 minuter kvar till paus.

– Träningen varierar under hela utbildningen, men det är träning som utbildningen bygger på, så det ingår i stort sett i allt vi gör. Vi ska klara mycket och ha de bästa förutsättningarna för det, säger Alice Ragnarsson, värnpliktig skyttesoldat och ställföreträdande gruppchef vid Amfibieregementet, efter ett minst sagt utmanande marschpass i skogen.

För de värnpliktiga vid Amfibieregementet är träningen en lika naturlig och stor del av utbildningen som allt annat. Om blott sex månader, när utbildningen är klar och för vissa övergår i en anställning, ska nämligen alla vara redo att med kort varsel kunna lösa skarpa uppgifter under utmanande förhållanden. Något som i sin tur förutsätter en stark och hållbar kropp som förberetts och byggts upp väl under lång tid.

Mer och mer utmanande utbildning

Kraven ökar gradvis under värnplikten med hjälp av en stegringsplan som följs under utbildningsåret. Exempelvis marscherar de värnpliktiga under inledningen av utbildningen enbart med lättare packning för att vänja kroppen och senare kunna växla upp och genomföra mer utmanande och tyngre moment längre fram.

– Det är en väldigt bra stegring. I början var det tungt att bara bära vapnet till skjutbanan och nu går jag med trossen på 30 kilo. Så jag märker att jag blir starkare hela tiden, fortsätter Alice.

Nu har utbildningen på **Amfibieregementet** pågått i lite mer än sex månader och närmast står förutom vinterutbildningen den stora prestationsövningen – **övning amfibie**.

– Alla tjänster i Försvarsmakten är olika. Du behöver inte vara träningsnarkoman för att börja här. Men om du vill ha en mer krävande utbildning i Försvarsmakten så gäller det att träna ordentligt innan, så man är väl förberedd när man kommer hit, säger Carl Häggström, värnpliktig gruppchef för en av skytteplutonens understödsgrupper som nu ställt in siktet på den mytomspunna övningen.

Carl Häggström

Rätt förväntningar och förberedelser är nyckeln

Trots goda förberedelser finns det idag vissa saker som både Alice och Carl önskar att det lagt mer fokus på inför utbildningsstarten. Gemensamt för båda är inte minst *kondition*, *uthållighet* och *marschträning*. Något som även Kjell Norman, sjukgymnast vid 2:a amfibiebataljonen på Berga, lyfter fram som viktigt:

– Börja träna specifikt för din värnplikt fyra till sex månader innan du rycker in, så blir allt lättare. Fokusera på *benträning*, så som *marklyft*, *bulgarian split squats* och *djupa sidosteg*. Det är även viktigt att träna *kondition* och köra *intervaller*, *snabbdistanser* och *långdistanser*, i detta kommer även *marschträning*.

– Innan jag kom hit gymtränade jag mest. Jag önskar att jag hade marsch- och löptränat mer, så att jag skulle haft bättre uthållighet och minskat skaderisken mer, avslutar Alice. ■

Text och foto: Victor Persson (Vicper)

Från ÖVNINGAR i skogen till *skarp tjänst* i stan

Hugo Andersson

– Det är jag som post som får ta första beslutet om jag ska ropa på patrullen eller om jag ska prata mig ur det, säger Hugo Andersson som under veckan bemannat en av de ikoniska gula vaktkurerna utanför slottet.

Tillsammans med sina värnpliktiga kamrater har han, Anton Lindfors och Gabriel Nilsson i olika roller, dygnet runt, ansvarat för att få högvakten att fungera. En uppgift som trots pandemi, utblivna ceremonier och nästintill noll besökare under veckan bjudit på många utmaningar. Oavsett uppgift har det ständiga allvaret dock gjort att soldaterna hela tiden behövt hålla skärpan uppe. I varje sekund riskerar läget att förändras.

– Som en del i patrullen så är min huvuduppgift att stå i beredskap ifall att det skulle hända något i stil med att det går ett larm hos någon post eller att det skulle hända någonting runt om på slottet, säger Anton som under veckan arbetat i vad han själv beskriver som en lite alltiallo-roll.

Soldaterna som ingår i patrullen är ständigt beredda på att springa ut om något skulle hända och genomför regelbundet patruller under sina 12-timmarsspass för att se så att allt är som det ska och att alla vaktposter mår bra och känner sig pigga och alerta.

Trots att värnpliktsutbildningen inte hållit på mer än lite drygt ett halvår och att förberedelserna inför just högvakten påbörjats så sent som veckan innan jul har Hugo, Anton och Gabriel ändå känt sig väl förberedda. Både för att axla ansvaret högvakten innebär och för att ta hand om sig själv i ett mörkt, blött och kallt januariväder.

– Vi har fått utbildning i kallt väder och det är behövligt nu i kylan, även när det, som nu, har regnat i flera dagar. Det är viktigt att tänka på att torka kläderna och alltid hålla sig torr. Att man går ut i torra kläder, även om man vet att man kommer bli blöt. Sedan ser jag även till att äta ordentligt innan, för det gör att man håller sig varm bättre, säger Hugo.

Stolthet, spänning och stort ansvar vilar på axlarna när de värnpliktiga från Amfibieregementet lämnar skärgårdens övningar och tar plats vid slottet i Stockholm och på Drottningholm. I växlande januariväder ska de, dygnet runt, i olika roller ansvara för att vakta och upprätthålla säkerheten vid några av huvudstadens mest välbesökta attraktionsmål under en veckas tid.

Gabriel Nilsson

Anton Lindfors

En värdefull upplevelse och erfarenhet

Alla tre har de vänner, familj eller släktingar som tidigare gjort värnplikten och gått högvakt. Något som både gett en inblick i vad som väntade och bidragit till att skapa vissa förväntningar. Att få komma ut och arbeta på riktigt med något som man övat och drillat under utbildningen.

– Min farbror berättade att han stod vid Drottningholm slott och han nämnde att det var mycket lugnare där, då det här är mitt inne i stan. Men i och med corona så har det varit lugnare här än vanligt, så det är nog ganska lika med hans upplevelse, säger Gabriel och Anton fortsätter:

– Högvakten är ju någonting som man vill ha gjort. Det är en stor grej då det är skarpt läge.

Efter en veckas högvakt så lämnade de över fanan till nästa omgång värnpliktiga, även de från Amfibieregementet, som tog vid och fortsatte vakta. Själva återgick de till sin vanliga miljö för att fortsätta sina respektive utbildningar i Stockholm och Göteborg. Med sig tillbaka tar de alla en utvecklad förmåga att snabbt skifta både fokus och uppgift.

– Under högvakten springer vi inte runt i skogen och löser uppgifter, utan vi är en sorts reklam medan vi vaktar slottet. Så det är en omväxling från att vara grisiga till att vara riktigt ståtliga. Vi har verkligen fått lära oss att vi kan göra båda och det tar vi med oss vidare i utbildningen och livet, avslutar Gabriel. ■

Text o foto: Ditte Boysen Ruge

Foto: Vicper

UTVÄRDERA *Ledarskapet* för att nå FÖRBÄTTRING

Ledarskap är något som genomsyrar all verksamhet i Försvarsmakten. Dåligt ledarskap sliter på gruppen och skapar lätt friktion, medan bra ledarskap inspirerar och gör att fokus behålls på rätt prioriteringar – oavsett om du befinner dig i krig eller på kontoret.

– På en allmän arbetsplats kan en ledare ofta komma undan med dåligt ledarskap länge enligt min erfarenhet. Då går personen bara hem och kanske snackar lite skit med sin partner och sedan fortsätter gå till jobbet som vanligt dagen efter. Här är vi väldigt nitiska i all verksamhet vi gör, med att ha en bra utvärdering och uppföljning om hur verksamheten har gått. Jag tror att om man utvärderar ofta och går igenom varför något gått bra eller dåligt, så kan man få bort friktioner och få ett bättre ledarskap, säger Douglas Olsson som just nu genomför sin gruppchefsutbildning vid Amfibieregementet.

Gruppchefsutbildningen är en utbildning som är anpassad för blivande gruppchefer i Amfibiekåren. Utbildningen pågår i tio veckor och innehåller allt ifrån praktiska övningar och moment i skogen till teoripass i lektionssal. Under de examinerande momenten längre fram i utbildningen kommer eleverna prövas i att leda trupp under olika förutsättningar och i olika situationer.

– Jag ser fram emot att få verktygen för att kunna jobba som ställföreträdande gruppchef på ett bättre sätt.

Det känner jag att jag har saknat lite det senaste halvåret, alltså just det här med strukturen, hur man skriver ordrar. Det känner jag att jag verkligen saknat under hösten. Jag har fått fråga mig fram, så jag har verkligen sett fram emot att ta med mig verktygen vidare i tjänsten, säger Douglas.

Verktyg för framtiden – oavsett var Douglas Olsson är ställföreträdande gruppchef i en skyttegrupp på Amfibieregementet och har jobbat som soldat i snart två år. Han trädde in i rollen som ställföreträdande gruppchef i augusti 2020 och har sedan dess arbetat med ledarskap i sin tjänst dagligen. I framtiden är han intresserad av att gå officerprogrammet, men just nu funderar han mest på vilken väg han ska ta dit och när det i så fall skulle vara.

– Jag tror att de grundläggande beståndsdelarna av en god ledare är allmängiltiga. Oavsett vilket jobb eller verksamhet man bedriver. Men i Försvarsmakten tror jag att det sätts lite på sin spets beroende på vad uppgiften är. När man löser uppgiften så agerar man utifrån en viss kontext. Till exempel

övning i fredstid och man måste umgås med varandra i två veckor i sträck. Då blir det så himla påtagligt vad bra ledarskap åstadkommer och vad dåligt ledarskap åstadkommer. Det blir mer självutvärderande, fortsätter Douglas.

Oavsett vad framtiden visar för Douglas så är han övertygad om att han kommer ha nytta av övningarna och kunskapen han får med sig från utbildningen.

– Ur ett civilt perspektiv så tänker jag att oavsett vad jag kommer göra sen så kommer jag kunna ta med mig tänket kring hur man strukturerar upp, håller lektioner eller föredrag inför en samling människor. Det går vi igenom just nu och jag hoppas att jag får vana att hålla lektioner för mindre grupper. Så det tar jag med mig oavsett om jag hamnar i grupparbeten på universitetet eller som VD för ett företag sen. Grunderfarenheten kommer ge mig mycket, avslutar Douglas. ■

Ditte Boysen Ruge

ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST, VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:
www.westinbuss.se
08-545 424 20

WESTIN BUSS

Det var *annorlunda* FÖRR MEN VAR DET FEL ?

Under mina Gymnasieår skrev jag en gång en Uppsats som belyste människans och samhällets tillkomst och utveckling. Jag drog då slutsatser som bl a berörde förhållandet mellan individer och förändringar allteftersom stammar, Klaner, Nationer växte i omfång och storlek.

21 tan att vidare ge mig ut på historiska och semantiska gungflyn så blev min sammanfattning att när det blev fler och fler människor så erfordrades att det antogs regler, skrivna eller oskrivna, hur man skulle förhålla sig dels till enskilda och till stammen. Detta påverkades av arv och miljö samt av olika trosinriktningar. På detta vis har kulturer kommit och försvunnit dels på egna inbördes tillkortakommanden, dels på erövringar från andra kulturer. Det här är ett försök till grov sammanfattning till upplevd nutid. Det bör då noteras att jag har vandrat på jorden i ganska många år och även bytt kulturell bakgrund.

För inte så länge sedan skulle man förhålla sig till sin omgivning på ett respektfullt vis. Pojkar skulle bocka och flickor skulle niga som tack och vid hälsning. För pojkar och män gällde att man vid hälsning avtog sin huvudbonad – dessutom hade man definitivt inte huvudbonad inomhus. Vid umgänge med okända användes tilltalet "Ni" för att visa respekt. Jag fick tidigt lära mig att vuxna alltid har livserfarenhet och därmed förknippade kunskaper som erfordrar respekt.

Ordet respekt, kan upplevas som negativt, om man så vill, fast nog fungerade det, men kan måhända ersättas av ett snällare "aktning". Nåväl, regelverket sträckte sig längre än så. På buss, tåg, spårvagn skulle yngre alltid artigt lämna sittplats för äldre. Det var ganska naturligt och innebar ingen uppoffring i synnerhet när man tackades för tjänsten.

En annan regel var att man inte fick lämna bordet förrän den upplagda maten var uppäten. Att hålla upp dörrar och ge företräde för äldre och handikappade ansågs vara folkvett. I många familjer lästes dessutom bordsbön både före och efter måltid.

Bakgrunden var sannolikt att det under krigsåren var ransonering på matvaror och låg tillgång till föda. Där satt många och fick pina i sig maträtter som inte föll i smaken. Notera att man tillagade s k husmanskost i hemmen. Som till exempel – ångkokt saltsill, stekt saltsill, pölsa, korvkaka, grynkörv och gryngröt, var rätter som många barn hade svårt att fördrå. Fortfarande kan man vid eftertanke förnimma både smak och dofter av sådana rätter. Idag har vi stor tillgång till föda och en mängd delikatesser. Tyvärr har vi utrustats med dåliga karaktärer och tagit för vana att slänga mat i en omfattning som kan anses vara syndigt.

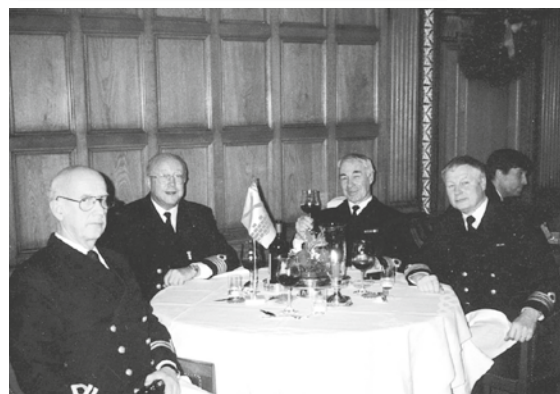
Vår välfärd har måhända givit oss dåligt omdöme. Frågan är då – *hur kommer vi att reagera den dagen vi råkar i nödsituation? Återupptas begrepp som hänsyn, stöd till din nästa och aktning till ledarfigurer? Har vi i gemen en sådan inneboende mental styrka till detta? Kan vi var och en vara ett föredöme och ett stöd till andra medmänniskor?*

Lite tankar en gråmulen dag under pandemins isolering.

Red.

*Lite plock ur tidigare utgåvor
för att hålla minnet vid liv*

Dåvarande B-S redaktion, i slutet av 1900-talet, firandes Vapenbrödradagen på Operakällaren. Vi trodde då att vi skulle åter skapa evenemanget men tidens tand ville annat. Thor-Arne, dåvarande redaktör, gjorde tappra försök att göra om det här men det lyckades inte bl a beroende på höga kostnader. Viljan fanns.

Emellanåt gör jag neddykningar

i gamla B-S för att återkoppla till det som förevarit. Ett av mina favoritämnen är då all den *idrottsliga verksamheten* som bedrivits på Regementet. Det har bedrivits mycket:

Orienteringar, fri idrott, skytte, fälttävlan, simtävlingar, vasalopp-skörningar, fäktning, handboll, tennis, badminton, sjömilitär 5-kamp, m m.

Vilka prestationer! Vi hade framstående resultat i många sammanhang. *Världsmästare, Olympier, Svenska Mästare.* Under mina sista 9 år på Regemen-

tet hade jag det övergripande *friskvårds-ansvaret* och skapade olika typer av fysiska aktiviteter för anställd personal. Det här var en satsning som låg kvar ett antal år och redovisades bl a i B-S. Fram till år 2003 genomfördes följande aktiviteter:

Friskvårdsmarscher, skidläger och vasaloppsdeltagande, olika försvarsmaktsmästerskap, garnisonsmästerskap, FM-baskrav, vårruset, personalgymna, lunchpromenader, vattengymna, olika Regementsmästerskap m m.

Hur ser det ut i dagens läge? Tyvärr så har B-S inte inblick i sådant, så, tyvärr, vi får hålla till godo med *"minnet från fornstora dar"*.

Ett annat Minne från sent 70-tal

Förevisning för *Kinas Krigsminister* av *Regementets* olika utbildningslinjer. På bilden ser ni *Kjkompech* med sitt

"Lakan" – på det här viset presenterades vår organisation i många år. Notera detta gjordes för hand då vi vid den tiden ännu inte hade drabbats av IT-världen. Den här visningen åtföljdes av våldsamt Landstigning vid Trälhavsbadet och förevisning av *Mtrl-stig*. Det var ett märkligt besök. *Ministern* hade ett stort följande och ingen fick tilltala honom personligen. Efter avslutat *Lst* kallades jag fram och *ministern* tackade med att ta i hand och via någon adjutant *tacka* och lyckönska mig till en fin trupp. Jag fick efteråt erfara att det handslaget var en stor ynnest – **Jaha.**

Nya medlemmar

Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen

Erik Blomqvist, VAGNHÄRAD

Johan Holmberg, TÄBY

Ingemar Jonsson, KALMAR

Henrik Kristensson, SUNDBYBERG

Erik Kärnekull, TÄBY

Ralph Lindgren, ÄLVSJÖ

Linus Malm, ÖSMO

Natalite Mellin, JOHANNESHÖV

Amanda Modén, STOCKHOLM

Björn Ritze, STOCKHOLM

Adam af Ugglas, STOCKHOLM

«MINNET
FRÅN FORNSTORA
DAR»

Avlidna medlemmar

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Roger Klasson SALA

Elis Lagerroos VAXHOLM

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga

En Vapenbroder HAR INSÄNT ETT FÖRSLAG, TILL EN, *namngivning*

Vänligen insänd Era synpunkter till B-S. Red.

Tillsammans med en vän, vars farbror dött i spanska sjukan när han gjorde rekryten på Kungl. Västmanlands Regemente, I 18, i Västerås, besökte vi minnesmonumentet inom gamla regementsområdet. Där finns gator och platser som fortfarande har klassiska namn t ex *Infanterigatan, Kaserngatan, Soldatkyrkan* och *Krigsstigen*.

Varför nu allt detta – Jo, mitt förslag är att **AMF 1** på *Korsö* – borde namnge den långa vägen från *Strandmässen – Lektionssalen – Vakten – Markan – Uppställningsplatsen – förbi alla Logement – Matsalen – förbi Fotbollsplanen –* och ända ut till *Korsöhalv* till **KRIGSSTIGEN**.

Därigenom förs det namn som I 18 satt på en interngata vidare på *Korsö*. I 18 grundades 1628 och drogs in mellan världskrigen.

Hälsningar

Lasse Sjölander, Kust JS, PCS 1971–72
Under ledning av Seifert / Werner / Wiklund